

ಪ್ರಬಂಧ

ಅದರೆ ಅಂಟಿಗಿಂಟು ಇಲ್ಲದೆ ಅವು ಹೇಗೆ ಸಚ್ಚಾಕ್ತೆ ಗಷ್ಟೆಯೆಂದು ಅಂಟ ಕೂರಲು ಸಚ್ಚಾದವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಹಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂತ ನೋಣಗಳ ಕಾಲು ಅಂಗದನ ಕಾಲುಗಳೇ ಇರಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ನೋಣಕ್ಕೆ ನೂರ್ವೆವತ್ತು ನೋಣಗಳು ಜೋತುವಿದ್ದರೂ ಇಡೀ ಹುಟ್ಟು ಕಳಬಿ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಶಿಥಾಗಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಅವು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸರಿಯ್ಯಾಗಿ ಗೊಲ್ಲಾಕಾರ ಕೂತವು. ಕಪುಚಿಟ್ಟ ಕರೀ ಬುಟ್ಟಿಯ ಹಾಗೆ. ಒಂದೆರಡು ಕ್ಲೋಸಪೋ ಶಾಂತ ತೆಗೆದೆ. ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ರೇಕುಗಳಿರುವ 15-20 ಮಿ.ಮೀ ಉದ್ದಿದ ದಷ್ಟಪ್ಪು ನೋಣಗಳು. *Apis dorsata*. ಯಾಣದ ಬಂಡಗಳ ಮೇಲೆ, ವತ್ತರದ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ, ವಿಧಾನಸೌಧದ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕಾದವು, ನಮ್ಮಿನ್ನಿರ್ಗಳ ಕರ್ಗ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೋ ಕೆಲಸ.

ಈ ಘನಫೋರ ಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಪಾಪ, ಅವಕ್ಕೆ ನೀರಹಡಿಕೆ ಅದಿಕಲ್ಲ? ಒಂದು ಕಪೋನಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂಬಿ ಹುಟ್ಟಿನ ಬಳಿ ಇಡುವಂತೆ ಇವಶಿಂದ ಅದೇಶ ಬಂತು.

‘ಬರಿ ನೀರು ಯಾಕೆ, ಸಕ್ಕರೆ ನೀರು ಇಟ್ಟರೆ ಬೆಳಿತಲ್ಲವೇ?’

‘ಸಕ್ಕರೆ ನೀರು ಯಾಕೆ, ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಜೋನಿ ಬೆಲ್ಲ ಇದೆ ಅದನ್ನೇ ಹೇರಿಸೋಣ’.

‘ಜೋನಿ ಬೆಲ್ಲ ಪಕೆ, ಜೇನುತ್ತಪ್ಪವೇ ಇದೆ. ಅದನ್ನೇ ನೀರಿಗೆ ಬೆರಿಸಿ ಇಡೋಣ’.

‘ಬೀಕೆ. ಅದರೆ ಭೀ, ಭೀ, ಅದು ತೋಟದಿಂದ ತಂದ ತುಡುವಿ ಜೇನು. ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯರ್ಸೋ ಗೀರ್ಸೋ ಇಡ್ಡರೆ ಈ ಇಡೀ ಹೆಚ್ಚೆನು ಹುಟ್ಟೇ ಪಡ್ಡ ಅದಿತು... ಅಡಿಸನರಿ ಬೆಲ್ಲದ ನೀರೆ ಸಾಕು’.

‘ಬುದ್ದು! ಕಪೋನಲ್ಲಿ ಸಿಹಿನಿರನ್ನು ಪುಡಿಯಲೆಂದು ಬಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವು ಮುಳುಗಿ ಹೋದಾವು. ಕಪೋ ಮಧ್ಯ ಒಂದೆರಡು ಬೆಣಬುಕಲ್ಲನ್ನು ಅರುಬರೆ ಮುಳುಗಿದಂತೆ ಇಡಬೇಕು. ದ್ವಿಪದ ಮೇಲೆ ಕೂತಂತೆ ಅವು ಆರಾಮಾಗಿ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಬಾಯಾರಿಕೆ ತಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು’.

ಸರಿ, ಅಫಣಾಕಿನಿ ನದಿದಂಡಯಿಂದ ತಂದ ಮಣಿಪುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಕಪೋನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ, ಬಾಫೋರೂಮ್ ಕಿಟಕಿಯ ಪರದಯನ್ನು ಇಷ್ಟೇ ಇಪ್ಪು ತೆರೆದು ಗೂಡಿನ ಬಳಿ ಅರವಟ್ಟಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾಯಿತು.

ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಾಯಿತು. ಹೇಗೆನೇ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜೇನೋಣಗಳು ಹಕ್ಕದ ಬಾಲ್ಯನಿಯ ಮೂಲಕ ಒಳಕ್ಕೆ ಅಡುಗೆ ಮನಗೆ ಬಂದು ತತ್ತವದ ಹಾಕತೊಡಗಿದವು. ‘ಒಗ್ಗರಣೆಗಿಂಗುಹಾಕಬಾರದಿತ್ತು; ಅವಕ್ಕೂ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದಿರಬೇಕು’ ಎಂದೆ.

‘ಮೊದಲು ಹೋಗಿ ಬಾಲ್ಯನಿಯ ಲೈಂಗ್ ಆರಿಸಿ ಬಿನ್ನಿ. ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಬಾಲ್ಯನಿ ವಿಸಿಟ್ ಬಂದೀ! ಇಂಂದರೆ ಒಗ್ಗರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಣವೆಣಸಿನ ತಂಡುಗಳ ಬದಲು ಹನಿಖಿಗಳೇ ಬಿದ್ದಾವು’.

‘ಸರಿ, ಅದರೆ ಕರ್ಗದಿಕ್ಕೆಟ್ಟು ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ ಈನಿಶಾಚರಿ ಬೀಗಳನ್ನೇನು ಮಾಡುವುದು?’ ಬೀಬಿಯನ್ನೇ ಕೇಳಿದೆ. ‘ಸೋಂಬಾಟ್ ತಂದು ಭಕ್ತಿಯ ಯಾರು ಮೆಲೋಕೆಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿಬಿಡಲೇ?’ (ಯಾರು ಮೆಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೆನು ಇದ್ದ ದಾಳಿಲೆ ಇದುವರೆಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿ ತಪು ರಚಿ)...

‘ನೋ...!!!’ ತನಗೇ ಶಾಂತ ಹೆಡಿಂಡಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಮಣಿ ನೋ... ವಿನ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದಳು. ಹೇಗಾದರೂ ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ವಿಧಾನದಿಂದ ಅಪುಗಳನ್ನು ಘರ್ ವಾಹಸಿ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು. ಅಂತು ಇಂತು ಅವು ಸುಸ್ಥಾಗಿ ಕೂತಿದ್ದ ಕ್ಷಣವನ್ನೇ ನೋಡಿ ಸೋಸುಷೋಣನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬೆರಿರಲು ಹಾಕಿದೆ. ತಳದಲ್ಲಿಂದು (ಯಾರದೊಂದು) ಮುದುವೆ ಅಮಂತಣದ ಕಾಡನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ತೂರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು (ಅವರ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನ ಜೀವಿನಂತಿರಲೀ). ಕರ್ಗ ಈ ಜೇನೋಣಕ್ಕೆ ಗಾಸಿಯಾಗಿದಂತೆ, ಅದೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಗಾಸಿಗೊಳಿಸಿದಂತೆ ಹುಪಾರಾಗಿ ಗೂಡಿನ ಬಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಯಿತು. ಇದೇ ದೃಷ್ಟಿ ಇನ್ನೂ ಮೂರು ಬಾರಿ ರೀಟ್ಲೋ ಅಯಿತು. ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಎಂಥ ಸೆಕೆಯಿದ್ದರೂ ಬಾಲ್ಯನಿಯ ಬದಲು ರೀಡಿಂಗ್ ರಾಮಿನಲ್ಲೇ ಕೂಪು ಓದಬೇಕಾದ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ನನಗೆ. ಅತ್ತ ಬಾಲ್ಯನಿಯ ಸೆಳ್ಳಬಾಗಿಗೆ ಉಪವಾಸ. ಕಚ್ಚಲೇಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಅವು ಜೇನೋಣಗಳನ್ನೇ ಕಚ್ಚಲೀ.

ಮೂರನೇ ದಿನ ಇಡೀ ಗೂಡು ಮಗುಚಿಟ್ಟ ದೋಳಿಯಿಂದಾಕಾರ ತಳೆಯಿತು. ಅಂದರೆ ರಟ್ಟಿ ಮಾಡಲು ಸಚ್ಚಾಗಿರಬೇಕು. ದೈವಿಂಗ್ ಟೆಂಬಲ್ ಮೇಲೆ ಇವಳ ಮತ್ತೆಗೆಟ್ಟುಲ್ಲಿ ಬೀಳಿದ ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹರಡಿಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದಳು. ಬೇಸಿಗೆ ಬಂತು, ಈಗೆಂತ ತರಕಾರಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಮೋಳಕೆ ಬರಿಸುತ್ತಾಳೋ?